

Julglädje

För många är julen en tid som är förbunden med mycket trevlig gemenskap och fest, vackra ljus och pynt, och lockande dofter och smaker.

Men tiderna skiftar och omständigheterna förändras vilket kan medföra att vi inte kan ta del av allt detta som vi brukade och vill göra.

I sådana stunder kan vi fråga oss:
Vari består julens glädje egentligen?

Olika betydelse

Både i forntid och modern tid har julen definierats just av ovannämnda festligheter. Men försvinner julens glädje när vi inte kan ta del av detta?

Att julen har kommit att betyda mer förstår vi när vi hör orden i många julsånger. Hur ofta har vi inte låtit denna årstid präglas av de orden av hopp och glädje som tidigare fylde människornas hjärtan:

"Räddningstimman för världen slår, Nu begynner vårt jubelår..."

"Kom... över all suckan ur människobarn"

"...sänd du en stråle blid, en stråle av Guds kärleks ljus..."

"Från himlen bragte frälsaren oss friden..."

"Giv mig ett bo med samvetso, med glad förtröstan, hopp och tro..."

Vi sjunger dessa, men är det ett verkligt hopp? Längtan finns, men kommer den förverkligas? Finns det något tecken på detta?

Någon som närmade sig

Som uttrycks i dessa sånger, har julen kommit att bli en påminnelse om en stor nyhet som en gång förkunnades med orden:

"Se, jag bär bud till er om en stor glädje!"

Det var ett budskap om ett barn som föddes för ungefär två tusen år sedan, som skulle komma att ha personlig betydelse för otaliga människor genom tiderna, ja även hela världen. Längtan efter hopp och frid fick sitt svar när den som är upphov till allt, Gud själv, valde att komma till oss och bli född som ett människobarn, Jesus Kristus.

Hopp för alla

Han kom i all ödmjukhet som ett barn till enkla föräldrar, eftersom han skulle finnas för alla människor oavsett kultur, klass eller kunskap. Alla från vanliga herdar till vise män kunde glädjas i betydelsen av hans födelse. Men varför var denna födelse av så stor betydelse och något som orsakade glädje? Därför att han skulle bli vår Frälsare.

Gud närmar sig inte bara oss, utan han tar sig an hela människlighetens problem. Inte från fjärran, utan han kom så nära som bara var möjligt den smärta och det lidande vi människor bär, genom att bära dessa själva.

Gud gör inte detta bara för att vara en mer trovärdig tröst i våra svårigheter, utan han kom för att öppna en väg för att ställa allting till rätta. Gud är den ende som både vill och kan göra detta!

"Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom."

Varför frälsning?

Med tiden inser man att alla strukturer och metoder (exempelvis politiska, filosofiska eller religiösa), som har som mål att uppnå ett annat och bättre tillstånd av välfärd, förståelse eller moralisk styrka har ett stort problem. De kan inte skapa en varaktig förändring, utan måste ständigt kämpa mot sönderfall.

Frälsning handlar om en befrielse från detta slaveri som ändå är dött att misslyckas. Det är en befrielse genom någon som har makten att lossa dessa band. När det gäller livets och människlighetens stora frågor är det endast Gud som förmår detta.

"Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen fria."

En relation

Frälsaren kommer på ett sätt som gör tydligt att Gud är en person och inte bara en kraft eller svärtydd varelse. Han vill kommunicera och belysa, såsom ljuset själv hjälper oss att ta del av och förstå världen omkring oss. Jul är en påminnelse om att Gud vill vara med oss, och är beredd att göra det som behövs för att det ska vara möjligt. Han vill ha en relation med oss där vi kan lära känna hans Faderskärlek.

"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son"

Som behöver försöning

Du kanske frågar hur du kan finna en sådan relation, och undrar: varför är jag inte där idag? Men det står någonting i vägen. Samtidigt som Gud vill ta emot oss som sina barn, är han också den som är ansvarig för rättvisan.

Vi är så snabba att skylla allt ont i världen på andra, men bortser från det vi själva har bidragit med. Varje gräl, varje illvillig handling, all själviskhet är ditt och mitt bidrag till allt som är fel. På samma sätt som i vanlig domstol, kan inte en god gärning annullera en ond.

Så länge vi inte erkänner vårt ansvar, är detta något som hindrar en relation till Gud. Vi motverkar honom, och han ser inte mellan fingrarna på detta. Allt detta kallas synd, och gör att vi inte förtjänar ett liv med Gud, utan att istället för evigt skiljas från honom.

"Alla har syndat"

Förutsättningarna finns

Hur ska man uppnå försoning som behövs för en relation? Det är detta som gör Jesu födelse av så stor betydelse. Gud skänker oss försoning genom Jesus Kristus! Det var därför han kom.

Vi förmådde inte reparera vår relation med honom, men han gjorde det genom att ge sitt liv för oss. Jesus genomled detta för att vi inte skulle behöva göra det själva. Gud har undanröjt alla hinder, men vi måste ta steget från vår sida.

Förutsättningarna finns för att reparera vår relation med honom, och det börjar med att vi erkänner all vår orätt och personligen tar i anspråk allt Jesus har gjort för vår försoning.

“Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe”

“Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus”†

Glädje - trots allt

Börjar du ana vari julens glädje består? För de som har försonats med Gud är det en glädje som är oberoende av omständigheterna, därför att vi jublar över ett tecken på ett hopp som inte blir sviket. Hoppet vilar på Guds ord, och på honom som har visat ett hjärta fullt av kärlek och en beredvillighet att göra allt för din skull.

Detta är något du kan vila i helt oberoende av om du kan njuta allt det andra som julen innebär. Han som levde och blev född i Betlehem, lever ännu och kallar dig. Han önskar gemenskap med dig.

“Den som kommer till mig skall jag aldrig någonsin kasta ut.”†

† Citerade bibelverser: Lukasevangeliet 2:10, Johannesevangeliet 3:17, 8:36, 3:16, Romarbrevet 3:23, 5:8, 6:23, Johannesevangeliet 6:37. Alla citat ur Svenska Folkbibeln, 1998.

* Citerade sånger: “Stilla natt” sv. text av Carl Oscar Mannström. “Jul, jul strålände jul” av Edvard Evers, “Nu tändas tusen juleljus” av Emmy Köhler, “O helga natt” sv. text av Augustin Kock, “Giv mig ej glans” av Zacharias Topelius.